

Comensals de palla

La repetició dels àpats d'homenatge i dels modestament anomenats "intims"—que venen a ésser una hipòcrita atenuant dels primers—ha arribat a un extrem insoportable.

En les redaccions els "lickquets" de favor hi arriben a feixos i per a complaure a tanta gent que esperen unes ralles més o menys encomiàstiques, no es disposa de personal. Al primer cop d'ull sembla que tothom serveix per a assistir a un àpat, i aduuc que la comanda ha d'ésser acceptada de bon grat. Doncs no és així. Sense una cura especial en anar turnant els redactors esdevindria un conflicte; s'empicarien.

En quant s'ha menjat tres cops seguits canalons o altre variant d'aqueix plat imprescindible, i després el rosbif i el peix amb salsa a la malonesa i el pollastre físic, no solament el redactor sinó qualsevol subjecte s'inutilitza per un quant temps. Per això s'ha de portar un compte ben portat, i enviar als àpats gent reposada, que fassi al menys uns deu o dotze dies que no hagin entrat a un restaurant. L'entrenament del personal d'un diari en aquestes feines de menjar i beure, és l'entrenament de dificultós i exposat. Els periodistes menjadors s'hi desmenjen, i els desmenjats s'hi moren.

Ja hem insinuat avanç que la plaga dels àpats no sols amenaça acabar amb la salut de les redaccions; també posa en greu compromís a totes les personalitats de certa mena, de les que a força d'assistir a banquets resulten imprescin-

dibles. Hi ha home que no pot deixar d'assistir a un homenatge sense passar per ingrat. Com que ha assistit a tots, en deixar d'assistir a un es veuria la mala intenció i la seva absència resultaria equivalent a una bafetada.

No cal dir que el que ha patit un homenatge ha de correspondre als trenta o quaranta comensals que l'honoraren amb llur presència. Es forma una cadena de compromisos i un teixit d'avui per tu i demà per mi, que no dona repòs als estómacs.

S'imposa la constitució d'un tipu atlètic de ventrell, que pugui representar als peribores, a les col·lectivitats i als invidius. Uns comensals de palla immunes als canalons, etc., que fassin quedar bé i sobrevisquin a la terrible prova.

Les pioraneres dels temps vells seran substituïdes pels menjadors a sou, dels temps moderns.

Un home que té un smoking, un pador d'austruc, modos, i tipu d'intellectual s'ofereix per representacions de tota mena en àpats d'homenatge. No es estiuenc ni espanta el fret, el que vol dir que no perd mai la gana. Sap dir un elogi a temps i ben amb moderació. És il·letrat, però recorda els brindis i els noms dels que s'asseuen a taula. No afana culleretes ni pomp vaixel·la. Menja pulcrament. És de tota confiança. Proveu-lo i us convencereu. Honoraris convencionals. Descompte a les empreses. Abonaments per un any amb rebuix!

Anuncis similars apareixeran dintre poc en nostres diaris. I molts usaran del comensal de palla per a no morir desventrellats.